

Міністерство освіти і науки України
Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка
Академія государственного управления
при Президенте Республики Казахстан
Заклад вищої освіти «Білоруський державний економічний університет»
International Security Management Association (Латвія)
Новий болгарський університет (Болгарія)
Херсонський національний технічний університет
Полтавський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування,
державних підприємств,
установ та організацій

ВИВЧЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ІНОЗЕМНОГО ДОСВІДУ УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВЛАДИ

**Матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної
Інтернет-конференції**

27 листопада 2014 року

Полтава
2014

ББКХ 401(4Ук)л0
УДК 342.5(477)
В41

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу
Полтавського національного технічного університету
імені Юрія Кондратюка заборонено

Редакційна колегія:

М. І. Лахижа, д. держ. упр., професор;
Т. О. Паутова, к. держ. упр., доцент;
І. О. Кульчій, к. держ. упр., доцент.

**Вивчення та впровадження в Україні іноземного досвіду
удосконалення діяльності органів влади : Матеріали ІХ Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції, 27 листопада 2014 р. –
Полтава : ПолтНТУ, 2014. – 240 с.**

У збірнику матеріалів міжнародної науково-практичної конференції розглядаються теоретичні та правові аспекти модернізації державного управління України з урахуванням іноземного досвіду, шляхи та методи оптимізації діяльності органів влади на регіональному рівні, іноземний досвід впровадження сучасних систем та методів управління в діяльність органів влади, підготовка та підвищення кваліфікації кадрів державної служби та служби в органах місцевого самоврядування з урахуванням зарубіжного досвіду.

Розрахований на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів та студентів.

ББКХ 401(4Ук)л0
УДК 342.5(477)

*Матеріали друкуються мовами оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори.*

© Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

<i>Бабенко Наталія Олександрівна</i> ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ КАЗНАЧЕЙСТВ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	11
<i>Бурдяк Віра Іванівна, Бутирська Ірина Валентинівна</i> СОЦІАЛЬНІ ВИМІРИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ТА ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ	12
<i>Bilkisu Gwadabe Gote</i> THEORETICAL AND LEGAL ASPECTS OF THE MODERNIZATION OF PUBLIC ADMINISTRATION IN NIGERIA	15
<i>Вязовченко Любов Івановна</i> ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ИНСТИТУТА РЕФЕРЕНДУМА В РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ	17
<i>Вратни Стефан</i> ВОЗМОЖНОСТИ РАЗВИТИЯ НАРОДНОГО ХОЗЯЙСТВА УКРАИНЫ	18
<i>Гладкий Сергій Олександрович</i> ПРАВОВИЙ НІГІЛІЗМ ЯК НЕГАТИВНИЙ ЧИННИК ПОЛІТИКО-ПРАВОВОГО ПОСТУПУ УКРАЇНИ	20
<i>Голубь Валерія Володимирівна</i> ДЕРЖАВА І СУЧАСНІ МОДЕРНІЗАЦІЙНІ ЗМІНИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ	21
<i>Джунусбекова Гульсара Аширбаевна</i> СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ СИСТЕМЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО СТРАТЕГИЧЕСКОГО ПЛАНИРОВАНИЯ В РЕСПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН	24
<i>Древаль Юрій Дмитрович</i> НА ЗАХИСТ ГЛОКАЛІЗАЦІЇ	27
<i>Дурман Микола Олександрович</i> ІНКЛЮЗИВНА ДЕМОКРАТІЯ ЯК РУШІЙ СТРУКТУРНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ У ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ	28
<i>Зозуля Олексій Сергійович</i> ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЮ БЕЗПЕКОЮ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД	31
<i>Зотов Виталій Владиславович</i> ПУБЛІЧНОЕ УПРАВЛЕНИЕ: СОЦИАЛЬНЫЙ МЕНЕДЖМЕНТ ИЛИ СОЦИАЛЬНОЕ УПРАВЛЕНИЕ?	33
<i>Казацький Олексій Федорович</i> ДЕРЖАВНИЙ ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	36

<i>Караджова Милена</i> АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ ЗАКОНОДАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА В БОЛГАРИИ И ЕВРОПЕЙСКОМ СОЮЗЕ.....	38
<i>Карлова Валентина Володимирівна</i> АДМІНІСТРАТИВНІ РЕФОРМИ В КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ	40
<i>Касьянчик Сергей Сергеевич</i> К ВОПРОСУ О СТРУКТУРЕ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСА СОТРУДНИКА ОВД	46
<i>Колісник Настасія Вікторівна, Лазебна Людмила Олексіївна</i> АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ.....	48
<i>Коптєва Маргарита Едуардівна, Балюк Олена Олександрівна</i> КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ В УКРАЇНІ	50
<i>Кульчій Інна Олексіївна, Кульчій Олег Олександрович</i> ВПРОВАДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	52
<i>Куликова Валерія Олегівна</i> АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ ЯК ЧИННИК УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ	54
<i>Кутбаєва Замзагуль Амангельдыевна</i> ОСОБЕННОСТИ АНТИКОРРУПЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ РЕСПУБЛИКИ КОРЕЯ.....	56
<i>Лахиєжа Микола Іванович</i> ДЕІНСТИТУЦІАЛІЗАЦІЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ: ЄВРОПЕЙСЬКІ ПІДХОДИ	58
<i>Лозинська Тамара Миколаївна</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В СУЧАСНОМУ ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ УКРАЇНИ ЯК ПРОБЛЕМА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	60
<i>Мартищенко Володимир Федорович</i> МЕТОДОЛОГІЯ ВИВЧЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ІНОЗЕМНОГО ДОСВІДУ УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВЛАДИ	61
<i>Майстрок Ольга Павлівна</i> ЗАКРІПЛЕННЯ ПРАВА НА УЧАСТЬ В УПРАВЛІННІ ДЕРЖАВНИМИ І СУСПІЛЬНИМИ СПРАВАМИ В МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ АКТАХ І КОНСТИТУЦІЯХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	67
<i>Nižňanský Viktor</i> WAS EUROPA AUS DEN GESELLSCHAFTLICHEN REFORMEN IN DER SLOWAKEI LERNEN KANN	69

5. Вивчення та впровадження в Україні іноземного досвіду удосконалення діяльності органів влади: Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції, 27 листопада 2013р. – Ч.I. – Полтава : ПолтНТУ, 2013. – С. 21

6. Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 р.

Кульчій Інна Олексіївна,

Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка,
к.держ. упр., доцент кафедри державного управління і права

Кульчій Олег Олександрович,

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»,
к.ю.н., доцент кафедри правознавства

ВПРОВАДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Суспільні відносини у сфері поширення інформації мають тенденцію постійно змінюватися. З розвитком науково-технічного прогресу та мережі Інтернет виникає потреба у постійному вдосконаленні чинного законодавства у відповідній сфері.

До основних переваг у використанні мережі Інтернет можна віднести можливість ознайомлення з необхідним друкованим або відео матеріалом у будь-який день та час, оперативність отримання інформації, можливість ознайомлення з додатковою інформацією, суттєве збільшення аудиторії, яка виявляє інтерес до відповідного видання або телерадіоканалу; можливість оперативного встановлення зворотного зв'язку через мережу Інтернет [2, с. 35]. Відтак виникає питання щодо державної політики щодо поширення масової інформації у мережі Інтернет.

Визначення поняття «Інтернет» міститься у Законі України «Про телекомунікації» [3], згідно зі статтею 1 якого Інтернетом є всесвітня інформаційна система загального доступу, яка логічно зв'язана глобальним адресним простором та базується на Інтернет-протоколі, визначеному міжнародними стандартами. Іншими словами Інтернет можна розглядати як засіб комунікації між людьми. Мережа Інтернет разом з персональними комп'ютерами створює технологічну основу для розвитку міжнародної концепції «Всесвітнього інформаційного суспільства».

Інтернет, не будучи керованою організаційною структурою і юридичною особою, не є суб'єктом правовідносин, у зв'язку з чим немає юридичних відносин між мережею Інтернет (або її національними сегментами) і державою. Структура інформаційних ресурсів в Інтернеті включає сторінки (сайти) існуючих традиційних засобів масової інформації (телебачення, радіо, газети і т. ін.), сторінки (сайти) засобів масової інформації, що не мають поза Інтернетом аналогів, сторінки (сайти), суб'єктів, які не є засобами масової інформації [1, с. 376].

Масовою інформацією можна вважати інформацію, яка розповсюджується серед необмеженого кола осіб (більшого за те, що її створило). Тому стає зрозумілим, що абсолютно вся інформація, що розміщується в мережі Інтернет, автоматично стає масовою. Таким чином, будь-яка особа, яка створила веб-сторінку, веб-сайт, блог, форум або будь-який інший ресурс в мережі

Інтернет, суто теоретично є власником засобу масової інформації. Підкреслимо, що на сьогодні чинним законодавством порушене питання не врегульовано.

Виникає припущення, що дуже скоро суспільство відмовиться від застосування терміну «засіб масової інформації», оскільки останніми можна буде вважати широке коло засобів поширення інформації серед необмеженої аудиторії.

Зрозуміло, що рішення щодо розроблення проекту нормативно-правового акта має прийматися з урахуванням необхідності врегулювання суспільних відносин, виявлення прогалин і суперечностей у законодавстві, виконання відповідних міжнародних зобов'язань України. Правове регулювання певного кола суспільних відносин обов'язково має бути комплексним. Тобто, якщо із змісту нормативно-правового акта, який приймається, випливає необхідність у внесенні змін до інших чинних нормативно-правових актів одного з ним рівня або його скасуванні, одночасно мають готуватися проекти відповідних нормативно-правових актів.

На замовлення координатора проекту ОБСЄ в Україні було проведено дослідження на тему «Регулювання діяльності засобів масової інформації під час виборів». Зазначеним дослідженням до категорії «Інтернет-засобів масової інформації» віднесено телевізійні канали, радіо та газети, які розміщуються у мережі Інтернет, та в яких редакційні рішення приймаються на основі традиційних стандартів журналістської організації, разом з тим, до неї не входять веб-сайти іншого виду, наприклад, блоги та партійні сторінки. Водночас, виникає питання стосовно того, чи можна вважати Інтернет-засобом масової інформації веб-сторінку в мережі Інтернет, власник якої не є журналістом, проте розміщує в мережі Інтернет різноманітні аудіо та відеоматеріали, аналітичні статті тощо.

Потенційно спірне питання пов'язано з тим, чи можуть бути встановленими для веб-сайтів правила, особливо стосовно «періодів мовчання» та опитувань громадської думки. Тим паче, що як вже було зазначено, фізичне (технічне) розміщення веб-сайту можливо за межами держави. Це питання є частиною більш широкої дискусії про ступінь свободи, яким має володіти Інтернет, та того, до якої міри до цього інформаційного засобу можна реально застосувати правила. У цілому спроби контролю над Інтернетом доцільні у тих випадках, коли вони стосуються певного кола питань, наприклад, розпалювання ворожнечі та захисту неповнолітніх, разом з тим інші методи втручання у свободу Інтернету мають широко засуджуватися.

Сьогодні з впевненістю можна говорити про існування трьох законопроектів, предметом правового регулювання яких є надання статусу засобів масової інформації веб-сайтам (Інтернет-виданням), а також їх державна реєстрація.

Проте з метою забезпечення ефективного правового регулювання відповідного кола суспільних відносин мова має йти про комплексний підхід у визначенні засад державної політики у цій сфері з подальшою підготовкою єдиного законопроекту. До цієї роботи обов'язково слід залучити також Міністерство інфраструктури, Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, Державний комітет інформатизації та Державний комітет телебачення та радіомовлення. Зазначені рекомендації пропонуємо до розгляду під час законотворчої діяльності, що в подальшому

сприятиме вдосконаленню інформаційного законодавства та відповідному забезпеченню державної інформаційної політики.

Література:

1. Інформаційна політика : навч. посіб. для студентів ВНЗ, аспірантів, викладачів. – 2-ге вид., стер. / Почепцов Г.Г., Чукут С.А. – К. : Знання, 2008. – 663 с.
2. Іншин М.І. Сучасний стан та шляхи удосконалення взаємовідносин органів державної влади і засобів масової інформації / М.І. Іншин // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Інформаційне суспільство в Україні: інформаційно-правова культура, освіта, наука». – Суми : Довкілля. – 2008. – С. 33-38.
3. Про телекомунікації: Закон України №1280-IV від 18 листопада 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 12. – Ст. 155.

Куликова Валерія Олегівна,

Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка,
студентка 2 курсу гуманітарного факультету

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ ЯК ЧИННИК УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Сьогодні в Україні, як і у всьому світі, найвищою цінністю визначено забезпечення прав та свобод людини і громадянина. Відтак особливу увагу в процесі реалізації державної політики варто приділяти неповнолітнім, які є однією з найнезахищеніших верств населення, що обумовлює необхідність створення особливих умов для забезпечення та реалізації їхніх прав. Однак, проблема правопорушень неповнолітніх є і залишається однією з актуальних проблем українського суспільства, яка потребує нагальної розробки та вирішення. Адміністративна відповідальність – це застосування до осіб, які вчинили адміністративні проступки, адміністративних стягнень, що тягнуть для цих осіб обтяжливі наслідки майнового, морального, особистісного чи іншого характеру і накладаються уповноваженими на те органами чи посадовими особами на підставах і в порядку, встановлених нормами адміністративного права [1, с. 6].

А з огляду на те, що неповнолітні є спеціальним суб'єктом такої відповідальності, існує цілий ряд особливостей, притаманних процедурі притягнення їх до адміністративної відповідальності.

Згідно із ст. 13 КпАП України до осіб віком 16-18 років, які вчинили адміністративні правопорушення, застосовуються відповідні заходи впливу. Адміністративна відповідальність неповнолітнього може настати тільки тоді, коли 16 років йому виповнилось саме до моменту вчинення протиправного діяння, а не до вирішення питання про притягнення його до адміністративної відповідальності.

У разі вчинення особами віком від 16-ти до 18-ти років адміністративних правопорушень можуть бути застосовані заходи впливу, передбачені статтею 241 КУпАП, а саме: зобов'язання публічно або в іншій формі вибачитись перед потерпілим; попередження; догана або сувора догана; передання непов-